

Dossier de premsa

INFORME D'EQUITAT

QUÈ ÉS L'INFORME D'EQUITAT?

L'informe *Equitat en la inserció laboral i la mobilitat social dels graduats i graduades de les universitats presencials catalanes* és un estudi mitjançant el qual AQU Catalunya analitza la inserció laboral dels graduats i graduades segons la classe social a la qual pertanyen.

L'informe, el segon temàtic sobre aquesta qüestió que l'Agència catalana ha portat a terme, utilitza les dades de l'*Estudi d'inserció laboral* –que AQU Catalunya realitza des del 2001 i que actualment es troba en la 8a edició– per investigar fins a quin punt hi ha equitat en la inserció laboral dels graduats i graduades i en quina mesura hi ha mobilitat social.

Els objectius de l'informe d'Equitat són diversos.

- El primer és saber si hi ha desigualtats en la inserció laboral a conseqüència de l'origen social dels titulats i titulades del sistema universitari català (SUC).
- En segon lloc, l'informe vol analitzar la mobilitat social que l'estudiantat del SUC experimenta un cop ingressa al mercat laboral.
- Finalment, l'informe pretén generar evidències per aportar-les als diferents actors del SUC perquè puguin desenvolupar accions de millora respecte a l'equitat i la mobilitat social de les persones que es formen a les universitats catalanes.

L'informe s'ha estructurat en quatre parts:

- La primera analitza la distribució de les persones titulades per origen social en els diferents subàmbits de coneixement.
- La segona investiga si l'origen social dels titulats i titulades comporta diferències en la inserció laboral.
- La tercera explora la funció de la universitat catalana com a ascensor social.
- La quarta sintetitza els resultats i fa un conjunt d'observacions finals.

Com que l'informe sobre equitat parteix de l'estudi d'Inserció Laboral, cal assenyalar que l'anàlisi que ofereix se centra exclusivament en l'equitat i la mobilitat social en el moment de la sortida del sistema universitari. És a dir, no analitza les particularitats de l'equitat en

l'entrada de l'estudiantat a les universitats. Per tant, els resultats no permeten fer valoracions sobre l'equitat de les persones en l'accés a l'ensenyament superior segons els seus orígens.

L'informe d'Equitat, coordinat pel gestor de projectes d'AQU Catalunya Josep Lluís Mateos González, ha estat portat a terme per l'Àrea d'Internacionalització i Generació del Coneixement d'AQU Catalunya.

COM ES FA L'INFORME D'EQUITAT?

L'informe *Equitat en la inserció laboral i la mobilitat social dels graduats i graduades de les universitats presencials catalanes* utilitza les dades de l'*Estudi d'Inserció laboral*. Aquest estudi, que serveix com a punt de partida, es fa a partir de les respostes donades per 21.000 persones en una enquesta que se'ls fa tres anys després que hagin acabat de cursar un grau en el sistema universitari català. De fet, és un dels estudis més representatius i importants a Europa en l'àmbit de la inserció laboral, cosa que dota també l'informe d'Equitat d'una gran representativitat.

Per identificar l'origen social de les persones titulades a les universitats catalanes, l'informe d'Equitat uneix tres variables: el nivell formatiu familiar (NFF), el nivell ocupacional familiar (NOF) i, finalment, la classe social. La classe social —que pot ser alta, mitjana o baixa— és un indicador que es forma a través de combinar l'NFF i el NOF. Per tant, l'informe aplica els següents criteris per ubicar cada persona titulada enquesta en cada classe social:

→ Classe alta:

- Persones amb progenitors *white collar* i estudis superiors.
- Persones amb progenitors alt *white collar* i estudis mitjans.

→ Classe mitjana:

- Persones amb progenitors *white collar* i estudis primaris.
- Persones amb estudis mitjans i baix *white collar* o alt *blue collar*.
- Persones amb estudis superiors i *blue collar*.

→ Classe baixa:

- Persones amb progenitors amb estudis primaris i professions *blue collar*.
- Persones amb estudis mitjans i professions baix *blue collar*.

A grans trets, els termes *white collar* (*coll blanc*) i *blue collar* (*coll blau*) fan referència a si una professió és manual (*blue collar*) o no manual (*white collar*). La distinció entre professions altes i baixes fa referència a si s'ocupen càrrecs directius i de responsabilitat (*white collar*) o si requereixen qualificació (*blue collar*).

A l'informe d'Equitat també hi apareix el concepte NOA. Aquestes sigles signifiquen **Nivell Ocupacional Adquirit**, que es pot entendre com el rang professional adquirit per la persona titulada enquestada en el moment de l'enquesta. Cal remarcar que l'indicador NOA no assenyalava nombres gaire alts de titulats que hagin arribat a directius perquè en el moment de l'enquesta només han passat tres anys des que les persones enquestades van acabar els estudis, que és un temps insuficient per assolir posicions elevades dins el món empresarial.

L'informe també menciona regularment els conceptes “àmbit de coneixement”, “subàmbit de coneixement” i “ensenyament”. El primer fa referència a alguna de les cinc grans àrees de coneixement en què es divideix el món acadèmic. Es tracta d'una subdivisió estesa internacionalment que classifica el coneixement per àrees temàtiques entre Humanitats, Ciències Socials i Jurídiques, Ciències, Ciències de la Salut i Enginyeries. El concepte “subàmbit de coneixement” és el que s'ubica entre aquests cinc grans àmbits i les titulacions específiques. És a dir, són àmbits de coneixement més concrets dins dels quals s'apleguen algunes titulacions similars entre si pel que fa la seva orientació disciplinar. Aquesta subdivisió suma un total de 17 subàmbits. Finalment, l'“ensenyament” és l'agrupació més detallada de titulacions segons la seva orientació disciplinar i que conté un total de 136 categories.

L'índex de qualitat ocupacional, que apareix amb les sigles IQO, és un valor numèric que va des de l'1 fins al 100 i que es calcula mesclant les variables següents: tipus de contracte de les persones enquestades, satisfacció amb la feina, nivell retributiu, equiparació de les tasques amb el nivell formatiu. Finalment, el concepte “mobilitat ocupacional” parla de la distància que una persona titulada ha recorregut quan es compara el lloc de treball que ocupa amb el lloc de treball que tenen els seus progenitors en el moment de l'enquesta. A aquest mateix concepte també ens hi podem referir com a “mobilitat social”.

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'INFORME D'EQUITAT

L'informe s'ha estructurat en quatre parts. La primera part analitza la distribució de les persones titulades en les diferents titulacions del SUC fixant-se en el seu origen social. La segona investiga si hi ha diferències per origen social en la inserció laboral, la tercera explora la funció de la universitat catalana com a ascensor social i la quarta fa un conjunt d'observacions finals.

0.1 **Estratificació horitzontal: incidència de la classe social en la tria dels estudis**

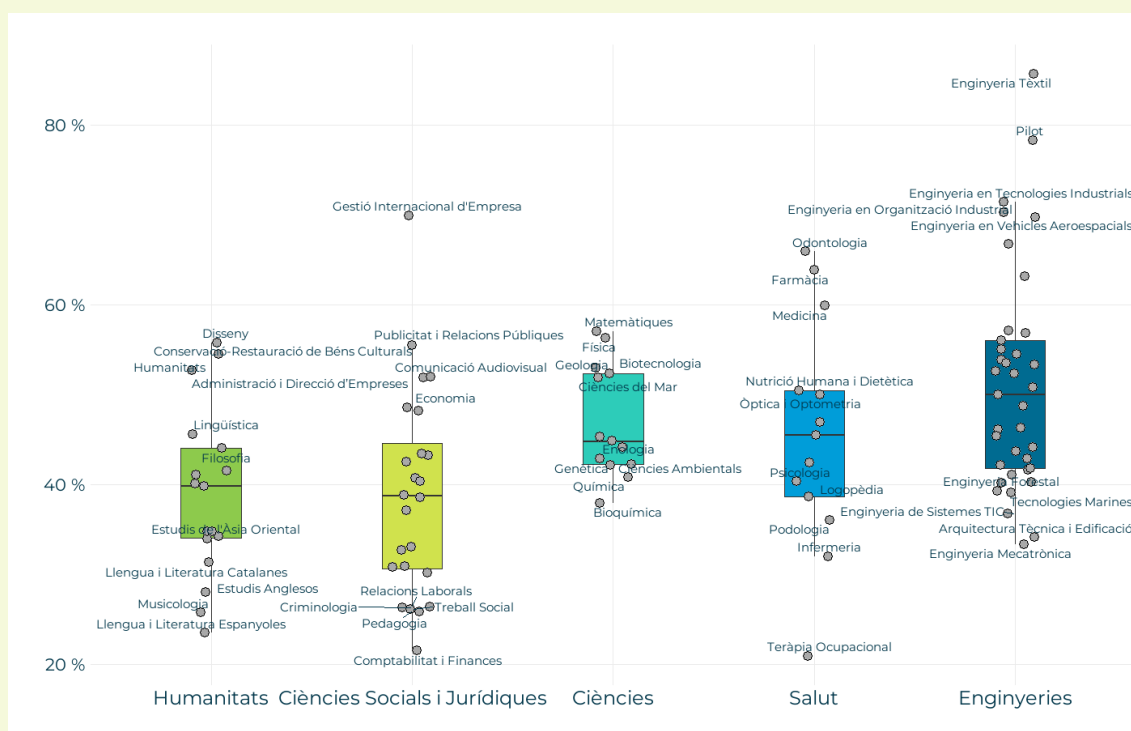
A la primera part, l'informe conclou que hi ha una marcada estratificació horitzontal, un terme habitual en l'àmbit de la recerca de l'educació superior. Aquest concepte significa que hi ha diferències entre titulacions pel que fa al prestigi social, un aspecte que té un impacte en la composició social de l'alumnat. Aquestes diferències es produeixen per diferents motius. Per exemple, la inserció laboral, una dificultat més alta per a la seva compleció o una nota de tall elevada. Tant a Catalunya com arreu, les classes socials altes tendeixen a matricular-se més en titulacions que tenen més bona inserció laboral o una nota de tall més elevada.

Un exemple d'això es la diferència que es pot observar en la presència d'estudiants de classe social alta en el subàmbit de medicina i ciències biomèdiques en comparació amb el subàmbit d'intervenció social. Entre el primer subàmbit i el segon hi ha una diferència de 30 punts pel que fa a presència d'estudiants de classe social alta. És a dir, mentre que a medicina i ciències biomèdiques suposen el 59% del total, a intervenció social són només el 29%.

A continuació, es mostra quina proporció de població de cada classe social hi ha en cada ensenyament, classificat segons els 5 grans àmbits de coneixement:

Gràfic 1

Distribució del percentatge de titulats de classe alta per ensenyament i segons l'àmbit de la titulació (2023)

Nota 2. Les etiquetes dins del gràfic corresponen a les cinc titulacions amb un percentatge més alt i més baix per a cada àmbit de la titulació.

A continuació, es mostra en quina proporció es distribueixen les persones de cada classe social en cada subàmbit:

Taula 1

Distribució de les persones graduades segons la classe social i per subàmbit ampliat (2023)

<i>Subàmbit</i>	Classe alta	Classe mitjana	Classe baixa
<i>Medicina i ciències biomèdiques</i>	58,5 %	29,6 %	11,8 %
<i>Arts i disseny</i>	52,2 %	35,6 %	12,2 %
<i>Tecnologies industrials</i>	50,7 %	34,0 %	15,3 %
<i>Comunicació i documentació</i>	49,7 %	36,2 %	14,0 %
<i>Arquitectura, construcció i civil</i>	49,2 %	32,9 %	17,9 %
<i>Ciències experimentals i matemàtiques</i>	49,0 %	34,3 %	16,7 %
<i>Economia, empresa i turisme</i>	48,5 %	35,2 %	16,4 %
<i>Ciències biològiques i de la Terra</i>	47,2 %	35,4 %	17,4 %
<i>TIC</i>	46,7 %	37,5 %	15,9 %
<i>Agrícola, forestal i pesca</i>	46,1 %	35,8 %	18,2 %
<i>Infermeria i salut</i>	40,2 %	40,0 %	19,7 %
<i>Dret, laboral i polítiques</i>	39,8 %	36,9 %	23,3 %
<i>Filosofia i història</i>	39,2 %	39,2 %	21,6 %
<i>Psicologia i teràpia</i>	39,0 %	37,4 %	23,6 %
<i>Educació</i>	35,7 %	39,0 %	25,3 %
<i>Llengües i literatures</i>	34,6 %	41,0 %	24,5 %
<i>Intervenció social</i>	28,3 %	39,2 %	32,5 %

Nota 1. S'ordenen els subàmbits ampliat segons la proporció de persones de classe social alta.

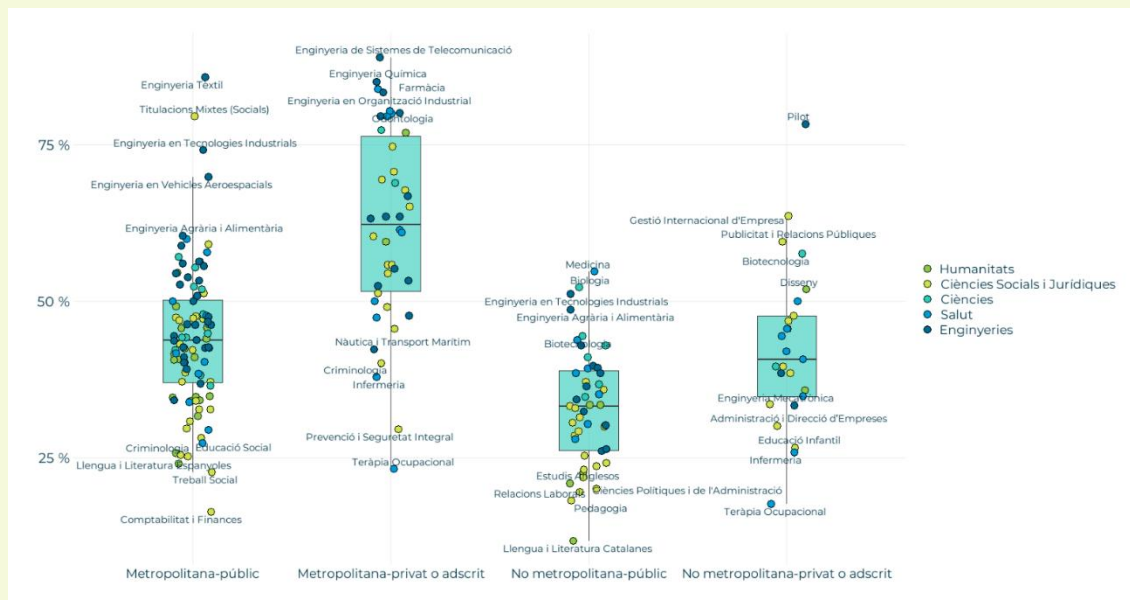
0.2 Centres no metropolitans, els més equitatius

Els centres públics de Barcelona i la seva àrea metropolitana tendeixen a tenir un percentatge de classe alta inferior al dels centres privats d'aquest mateix àmbit geogràfic. Els centres no metropolitans, en canvi, independentment de la titularitat, tenen una distribució més equitativa de la població titulada. És a dir, tenen menys desproporció entre estudiants de classe alta i de classe mitjana i baixa.

El següent gràfic mostra el percentatge d'estudiants de classe social alta que hi ha en cada ensenyament, segons la ubicació geogràfica i la titularitat del centre on s'imparteixen:

Gràfic 2

Distribució del percentatge de titulats de classe alta per ensenyament segons la titularitat del centre, la localització i l'àmbit de la titulació (2023)

Nota 1. Només s'inclouen les titulacions que tenen com a mínim 10 persones titulades.

Nota 2. Les etiquetes dins del gràfic corresponen a les cinc titulacions amb un percentatge més alt i més baix per a cada combinació possible de titularitat i localització.

Una anàlisi detallada d'aquesta taula permet concloure que els centres no metropolitans segueixen sent els que tenen més proporció de persones de classe baixa, fet que demostra

la seva funció com a institucions d'expansió d'oportunitats educatives. És a dir, l'anàlisi de la distribució de la població titulada per classe social per ensenyament, localització i titularitat assenyala que les universitats de fora de l'àrea metropolitana de Barcelona són les que afavoreixen més l'ascensió social. Com a dades rellevants, es pot assenyalar que el subàmbit d'intervenció social a les universitats públiques no metropolitanes és el que té una població titulada d'entorns menys privilegiats. En canvi, 8 de cada 10 titulats en Medicina i Ciències Biomèdiques d'una universitat privada i metropolitana són de classe alta.

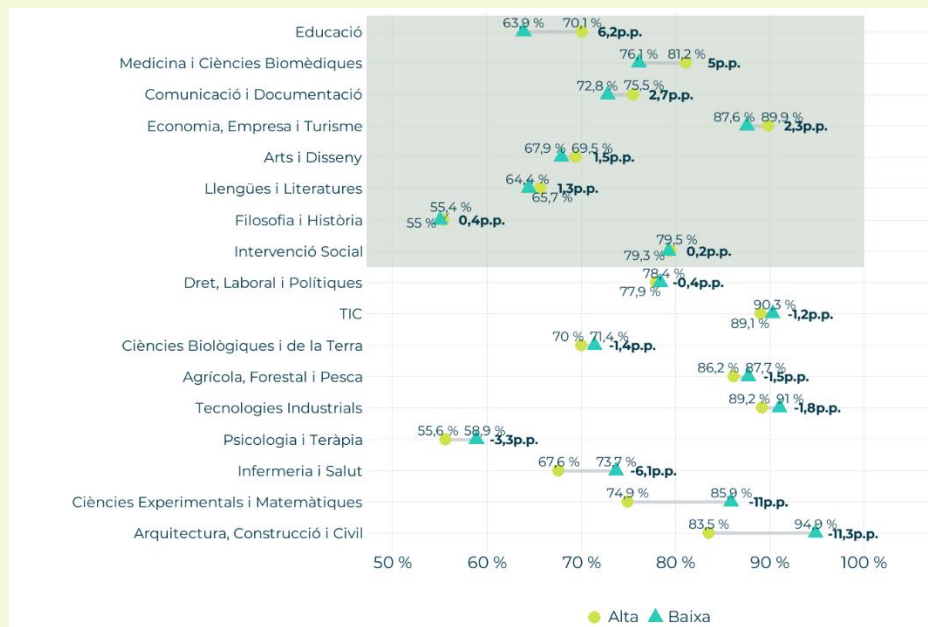
0.3 La universitat catalana, garantia d'inserció equitativa

Sobre la inserció laboral de les persones titulades del SUC —tres anys després d'haver acabat els estudis— segons la classe social, cal assenyalar que la universitat serveix com a garantia d'equitat. El 2023, per exemple, les diferències en els percentatges d'ocupació a temps complet —un barem que s'utilitza per assenyalar una bona inserció laboral— entre persones de classe alta i baixa eren pràcticament nul·les, de només 0,8 punts percentuals.

No obstant, hi ha subàmbits en què els titulats de classe baixa tenen més probabilitat d'estar ocupats a temps complet que els seus homòlegs de classe alta, amb diferències que arriben als 11 punts percentuals. Això pot ser majoritàriament a causa que les persones titulades de classe alta tenen més probabilitat de continuar estudiant o dedicar-se a preparar oposicions, fenòmens que explicarien el retard en la inserció a temps complet d'aquests estudiants respecte a les persones de classe baixa.

Gràfic 3

Diferències en el percentatge d'ocupats a temps complet de persones graduades de classe alta i baixa, per subàmbit (2023)

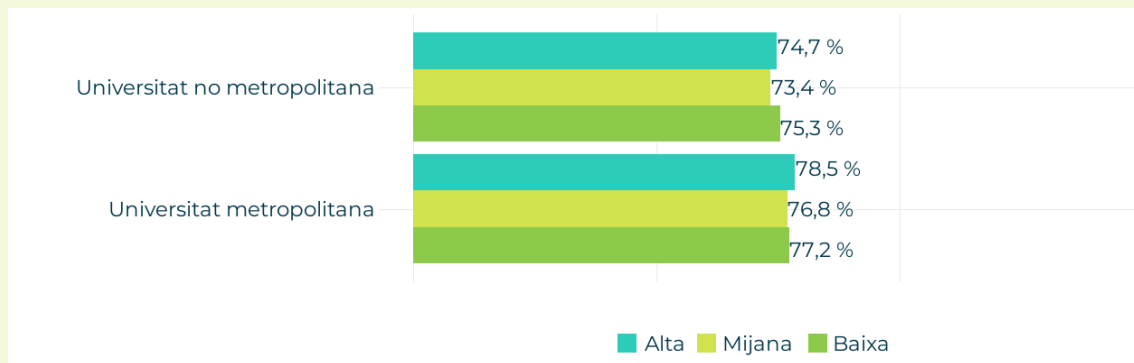
Nota 1. Els subàmbits s'ordenen segons la diferència, en punts percentuals, del percentatge de persones ocupades a temps complet. El requadre verd assenyalava els subàmbits en què el percentatge d'ocupats a temps complet de les persones de classe alta és més alt que el de les persones de classe baixa.

Nota 2. La xifra en negreta dins del gràfic assenyalava la diferència, en punts percentuals, entre els dos grups analitzats.

Les diferències més importants en el percentatge d'ocupats a temps complet es deuen més als subàmbits més que no pas a les classes socials. A més, cal destacar que les universitats no metropolitanes tenen un percentatge inferior d'ocupació a temps complet, segurament a causa de les oportunitats laborals que ofereix el territori. A continuació, es poden observar aquestes diferències:

Gràfic 4

Percentatge de persones ocupades a temps complet segons la classe social per localització de la universitat (2023)

0.4 Diferències salarials segons la classe social

L'anàlisi de la inserció laboral dels titulats del SUC basant-se en el salari que perceben quan treballen a temps complet assenyala que els titulats i titulades de classe social alta tenen uns salaris superiors.

Taula 2

Salaris bruts mensuals mitjans (només ocupats a temps complet) segons la classe social i corregits per la inflació

	2011	2017	2020	2023
<i>Classe alta</i>	2.529,9	2.420,3	2.566,7	2.463,8
<i>Classe mitjana</i>	2.387,4	2.201,7	2.358,6	2.310,1
<i>Classe baixa</i>	2.426,8	2.159,4	2.339,9	2.257,2
<i>Global</i>	2.447,1	2.279	2.437,6	2.367,4
<i>Diferència entre classe alta i classe baixa</i>	103,1	260,9	226,8	206,6

Nota 1. S'ha fet una prova ANOVA per determinar si hi ha cap associació entre les variables analitzades per a cada any corresponent. S'ha calculat la mida de l'efecte (*effect size*) per a aquesta prova de contrast (eta quadrat) i en tots els casos, tot i haver-hi una associació estadísticament significativa, la mida de l'efecte és molt feble, inferior a 0,01, el llindar per considerar la mida de l'efecte eta quadrat com a petita (Cohen, 1988).

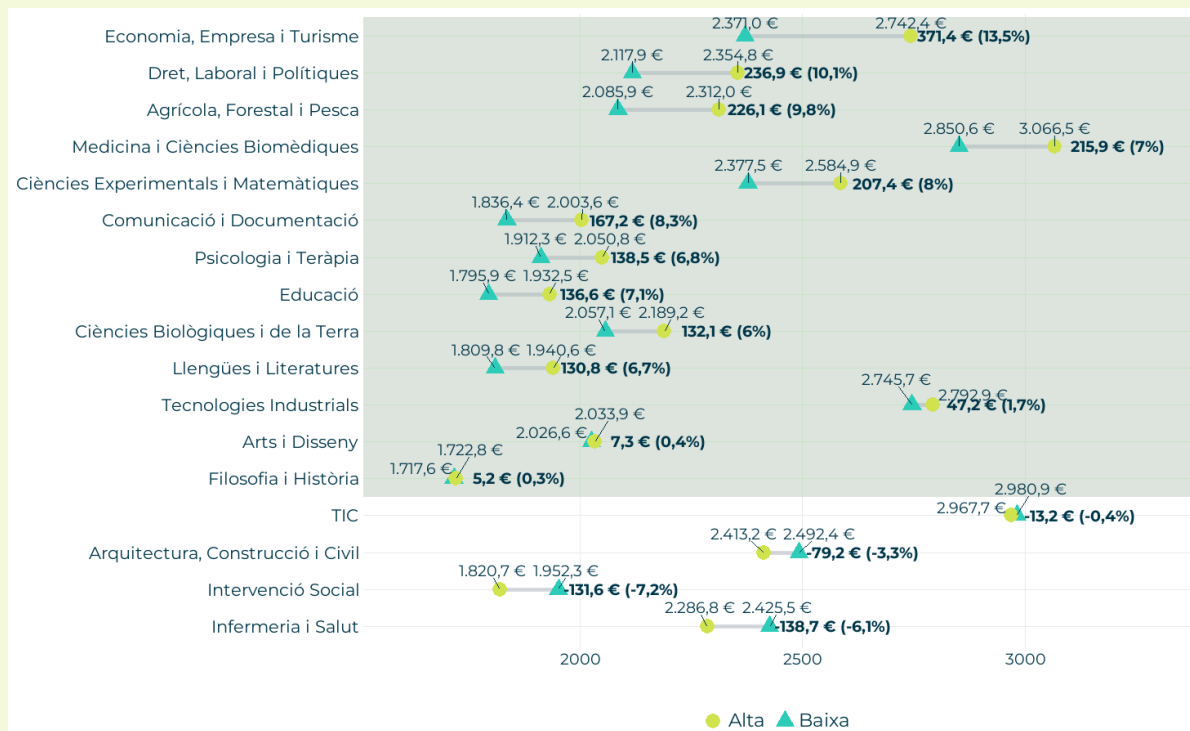
Nota 3. Es marquen de color verd les mitjanes salarials que se situen per sobre de la mitjana global.

Si aquests resultats genèrics es subdivideixen per subàmbits, es pot observar que els titulats de classe social alta guanyen més que els de classe baixa de manera especialment marcada en el subàmbit d'economia, empresa i turisme; en el de dret, laboral i polítiques, i en l'agrícola, forestal i de pesca. En un altre conjunt de subàmbits —una minoria dins del total— les persones de classe baixa tendeixen a cobrar més que les persones de classe alta. Entre aquests subàmbits destaquen infermeria i salut, i intervenció social. Encara que l'estudi no investiga les causes que comporten que les persones de cada classe social percebin un salari més elevat o més baix, hi ha diversos factors que podrien indicar els motius pels quals els estudiants de classe social alta tenen més bones retribucions. Per exemple, que han seguit estudiant i tenen més formació, que tenen més poder de negociació salarial o que obtenen millors llocs de feina perquè tenen una xarxa de contactes

més ben posicionada. A continuació, es poden observar les diferències salarials segons classes socials i segons subàmbits:

Gràfic 5

Diferències en les mitjanes salarials segons classe social i subàmbit (2023)

Nota 1. Els subàmbits s'ordenen segons la diferència en les mitjanes salarials. El requadre verd assenyalava els subàmbits en què la mitjana salarial de les persones graduades de classe alta és més alta que la de les persones de classe baixa.

Nota 2. La xifra en negreta dins del gràfic assenyalava la diferència absoluta entre els salaris mitjans dels dos grups analitzats i, entre parèntesis, l'escletxa salarial entre els dos grups analitzats.¹²

Les diferències salarials entre classes socials varien especialment segons el subàmbit. La classe social té un pes explicatiu pràcticament nul a l'hora d'entendre la variància dels guanys. Una anàlisi estadística detallada mostra que les diferències salarials observades entre classes s'expliquen principalment pel subàmbit de la titulació cursada, ja que les persones de classe alta tendeixen a estudiar titulacions més lucratives. Haver-se graduat en una universitat metropolitana també explica certa variància salarial. Concretament, les persones graduades en centres metropolitans guanyen 170 euros més al mes, segurament per les oportunitats que ofereix l'entorn metropolità en el qual es queden a treballar.

0.5 La universitat catalana: un ascensor social

L'informe d'Equitat demostra també que les universitats catalanes són un important generador de mobilitat social. Concretament, les persones titulades del SUC es poden considerar ocupacionalment mòbils perquè més de 7 de cada 10 ocupen feines de tècnic superior —professional d'una ocupació que requereix una titulació universitària—, mentre que només un terç dels seus progenitors ho són. En aquest sentit, les dades suggereixen que la millora ocupacional entre la població titulada a la universitat és superior a la de la població en general. Segons dades de l'*Enquesta de condicions de vida* de l'INE analitzades per Carabaña (2023), el 2019 el percentatge de la població d'entre 26 i 35 anys de l'Estat que tenia una ocupació professional o no manual de nivell mitjà (pròximes a la categoria de tècnic superior utilitzada en aquest informe) era 14 punts percentuals i 9 punts percentuals superior, respectivament, a la dels seus progenitors. Aquestes dues dades queden molt lluny del 46,2 % de titulats amb ocupacions de tècnic superior que tenen pares amb feines d'inferior rang. A continuació, es poden observar els salts en l'ocupació entre progenitors i fills/filles:

Taula 3

Canvi estructural de progenitors a fills (titulats universitaris) pel que fa a l'assoliment ocupacional (2020-2023)

Distribució dels progenitors per ocupació (NOF)

	Direcció	Tècnic superior	Qualificat	Compte propi	No qualificat
2020	17,9 %	28,3 %	26,4 %	16,6 %	10,9 %
2023	20,4 %	30,1 %	24,3 %	15,3 %	10,0 %

Distribució dels titulats per ocupació (NOA)

2020	3,6 %	75,6 %	10,7 %	1,2 %	8,9 %
2023	3,1 %	76,3 %	9,9 %	1,2 %	9,4 %

Canvi estructural (NOA-NOF)

2020	-14,3	+47,3	-15,7	-15,4	-2,0
2023	-17,3	+46,2	-14,4	-14,1	-0,6

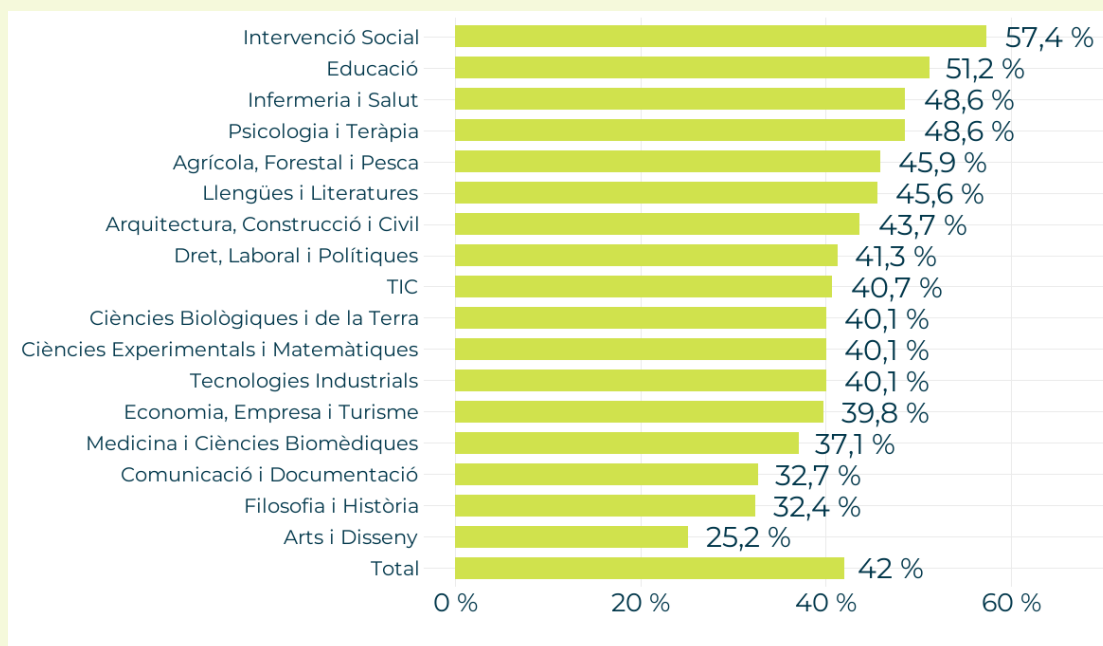
Nota 1. El canvi estructural resulta de restar els percentatges de la distribució dels progenitors i la distribució dels titulats per ocupació.

L'informe d'Equitat assenyala que la mobilitat ascendent dels titulats va lligada notablement als subàmbits dels quals formen part els seus estudis. Els quatre subàmbits amb més mobilitat ocupacional són intervenció social, educació, psicologia i teràpia, i infermeria i salut. El percentatge de persones que es mouen de forma ascendent en l'escala ocupacional està fortament correlacionat amb el percentatge de titulats amb progenitors directius o tècnics superiors, ja que com més alt és el percentatge de persones amb progenitors d'ocupacions altes, més baixa és la mobilitat ascendent.

A continuació es mostra el percentatge de persones amb mobilitat ocupacional ascendent dividides per subàmbit:

Gràfic 6

Percentatge de persones amb mobilitat ocupacional ascendent per subàmbit (2023)

La taula mostra que en total un 42 % de la població formada a les universitats del SUC aconsegueix feines de rang superior que les que tenien els seus progenitors. A més, cal destacar també que les persones titulades en centres públics no metropolitans tenen encara més probabilitats de ser mòbils socialment, ja que els seus centres majoritàriament tenen una població titulada més diversa pel que fa al NOF (nivell ocupacional familiar). Això fa que, per tant, tinguin més probabilitats d'assolir una ocupació superior a la dels seus progenitors.

CONCLUSIONS

→ **Distribució desigual**

En conclusió, l'informe *Equitat en la inserció laboral i la mobilitat social dels graduats i graduades de les universitats presencials catalanes* assenyala que hi ha una distribució desigual per subàmbits de les persones segons el seu origen social. Aquesta conclusió concorda amb recerca prèvia existent que identifica que la tria de la titulació es pot veure afectada per l'origen social dels estudiants en funció de la dificultat a l'hora de completar-la, del temps de dedicació que requereix o de les notes d'accés (Troiano & Elias, 2013). A més, aquesta distribució desigual per disciplina afecta l'equitat del sistema, perquè l'estudiantat de rendes més baixes tendeix a matricular-se en estudis amb una inserció laboral més moderada (Secretaria d'Universitats i Recerca, 2020) però menys difícils de finalitzar, amb notes de tall menors o de menor durada.

→ **No és la classe social, és la carrera**

No obstant, quan s'analitza tot el SUC en conjunt s'observa que la classe social no té impacte en el fet d'estar ocupat a temps complet. La variància significativa en aquest sentit es dona per la disciplina cursada. Passa el mateix amb els ingressos, que depenen en molt bona mesura de la disciplina estudiada més que no pas de l'origen social o el sexe de la persona titulada, que impliquen diferències però menors. En relació amb la qualitat de l'ocupació, pràcticament no hi ha diferències per classe social amb aconseguir una feina d'alta qualitat. Novament, és la disciplina de la titulació el que explica més bé les diferències en les probabilitats d'aconseguir una feina d'alta qualitat ocupacional.

→ **La universitat, un ascensor que funciona**

Sobre la mobilitat social, l'informe deixa clar que les persones titulades al SUC són mòbils socialment i que la correlació entre l'estatus ocupacional dels progenitors i el dels titulats és pràcticament nul·la. És a dir, l'estatus ocupacional dels progenitors no determina l'estatus que assolixen graduats i graduades 3 anys després de la titulació. En aquest context, els subàmbits que actuen com a veritables motors de l'ascensor social són intervenció social, educació, i llengües i literatura, especialment quan es cursen en universitats públiques no metropolitanes, ja que tenen una distribució més equitativa de la població titulada.

→ **Desigualtat a l'hora de l'accés**

Amb tot, les conclusions de l'estudi permeten inferir que no es pot deslligar l'accés universitari de la sortida en termes d'equitat social. És a dir, la desigualtat fonamental es localitza en l'accés a la universitat i, com a conseqüència directa, en la graduació i vida laboral posterior. Per tant, el problema d'inequitat rau en el fet que les persones d'orígens socials diferents no es distribueixen aleatòriament per titulacions, cosa que es coneix com a estratificació horitzontal, un aspecte que té un impacte important en les característiques de la inserció laboral igualitària desitjable. Malgrat aquest fet, les universitats tenen un paper important pel que fa a la creació d'oportunitats laborals per a persones d'orígens socials diversos.

VALORACIÓ

A continuació, podeu trobar les valoracions que el president d'AQU Catalunya, Francesc Xavier Grau Vidal, ha fet sobre les conclusions de l'informe *Equitat en la inserció laboral i la mobilitat social dels graduats i graduades de les universitats presencials catalanes* durant la roda de premsa de presentació.

En un context com l'actual, en què els joves senten especialment la precarietat i tenen certs motius de preocupació de cara al futur, és bo deixar clar que la formació universitària segueix sent el millor antídoto contra la falta d'expectatives. Contràriament al que s'ha dit durant anys, la universitat en general i les universitats catalanes en particular, tal com demostra aquest estudi, són una garantia d'ascens social. Són la demostració que l'ascensor social funciona per a les persones que fan l'esforç d'estudiar a la universitat. És un esforç que compensa.

Tal com indica l'estudi, la correlació entre l'estatus dels progenitors i el dels fills i filles titulats és pràcticament nul·la. És a dir, l'estatus laboral dels progenitors no determina l'estatus que assolixen els graduats i graduades 3 anys després de la titulació. És a dir, que els teus pares tinguin una formació baixa i ingressos baixos no determinarà pràcticament res en la teva inserció laboral si passes per la universitat perquè, tal com demostra el nostre estudi, la universitat ens iguala. Ens dona a tots les mateixes possibilitats de futur. És equitativa en la sortida dels graduats.

No obstant, l'estudi sí que identifica diferències en la inserció laboral de persones que han estudiat graus diferents. La carrera que estudien els joves afecta el seu futur econòmic i professional més que no pas l'origen social o el sexe de la persona titulada, que també impliquen diferències però molt menors. Per tant, en relació amb la qualitat de l'ocupació, pràcticament no hi ha diferències per classe social amb aconseguir una feina d'alta qualitat.

És per això que, amb les dades del nostre estudi a la mà, el que queda clar és que s'ha d'aconseguir que les carreres que tenen una millor inserció laboral siguin una opció viable per a persones amb orígens més desfavorits. L'informe assenyala que hi ha una distribució desigual per subàmbits de les persones segons el seu origen social. Que les persones no es distribueixen aleatòriament pels subàmbits sinó que els estudiants de famílies amb més

possibilitats socials i econòmiques estudien carreres que garanteixen un millor futur laboral en major proporció que els estudiants que provenen de classe social baixa. Aquesta circumstància que ha identificat l'estudi, i que concorda amb recerca prèvia existent dins i fora de l'estat espanyol i identifica que la tria de la titulació es pot veure afectada per l'origen social dels estudiants en funció de la dificultat a l'hora de completar-la, del temps de dedicació que requereix o de les notes d'accés. És per això que podem intuir que si hi ha manca d'equitat en el sistema universitari català és en l'accés i no en la sortida. I és aquí on s'ha de treballar més per millorar el sistema.

La universitat no pot garantir només una formació de qualitat, sinó que també ha de contribuir a la igualtat de possibilitats en l'accés a les titulacions per ser una garantia de futur per a les persones que s'hi formen. Amb les resultats d'aquest estudi, tindrem més eines tots plegats per complir aquesta funció social.